

GHERUȚĂ

SUPEREROUL CU NOUĂ VIETI

Cristina Gheorghiu

Ilustrații de
Florin Gheorghiu

LBRIS

We know
books

Era o seară călduroasă de vară. Soarele cobora istovit spre asfințit, poleind cerul și norișorii răzleți cu o strălucire portocalie. Într-o căsuță mică de la marginea orașului, o bătrânică se bucura de venirea pe lume a patru pisoi. Erau atât de drăgălași și de pufoși! Pisica îi îngrijea cu duioșie, le spăla întruna urechile mici și rozalii, codițele, blănița, și le vorbea mereu.

Săptămânile au trecut, iar puii au crescut, au prins putere și au devenit tot mai curioși și mai curajoși. Coborau singuri din coșulețul lor și hălăduiau prin toată casa – li se părea uriașă, un tărâm măreț, numai bun de explorat.

– Mami, ce e dincolo de ușa asta mare? o întrebă într-o zi unul dintre pisoi.

– Oh, lumea de afară este un loc tare diferit de casa noastră! Dincolo de ușă sunt copaci și flori, sunt păsări și norișori sus, pe cer, șoricei și gândăcei jos, pe pământ. Sunt oameni buni și oameni răi...

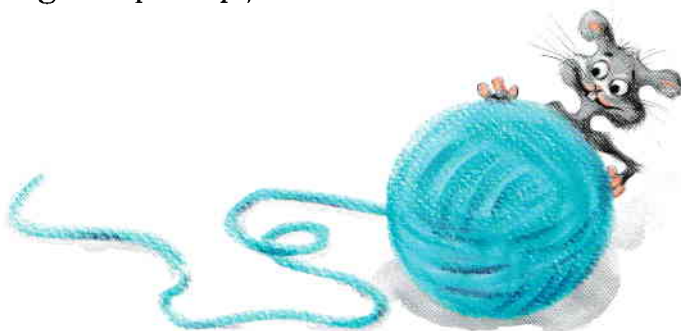
– Mami, eu nu vreau să merg acolo! miorlăi o pisicuță cu glăsciorul subțire.

– Draga mea, bătrânică noastră are sufletul mare, dar nu ne va putea ține doar în casă. Când veți mai crește, vom ieși împreună și veți descoperi că lumea poate fi nespus de frumoasă.

– Dar ai spus că afară sunt oameni răi! protestă alt pisoi.

– Da, dar a zis că sunt și oameni buni! sări cel de-al patrulea pisoi, înainte ca pisica-mamă să poată răspunde.

Se adunară toți lângă mama lor blândă și frumoasă, iar ea îi dezmierdă, lingându-i cu dragoste pe căpșoare.

LIBRIS

We know
books

Într-o zi, pisica le spuse puilor că a sosit timpul să cunoască lumea largă. Așa că au sărit din coșulețul lor și s-au aventurat cu toții afară.

La început, au pășit cu teamă dincolo de ușa mare a casei, mai mult împinși ușurel de la spate de mama lor. Apoi cei trei băieți au luat-o la fugă prin grădină, s-au cocoțat într-un copac și au început să plângă, pentru că nu știau cum să mai coboare. Doar fetița a rămas cuminte lângă mama ei.

— Of, of, copii! îi dojeni pisica. Acum va trebui să vă dau jos de acolo!

Se urcă în copac și îi ajută să coboare, prinzând fiecare motănel de blana de pe ceafă și purtându-l în bot până jos. Apoi le spuse:

— Dragii mei, sunteți destul de mari ca să vă povestesc puțin despre viața de pisică.

— E cea mai frumoasă viață! strigă unul dintre micuți.

— Da, toată ziua mănânci bine și dormi liniștit! încuviință alt pisoi.

Pisica-mamă își adună toți puii lângă ea și le spuse, aruncându-le o privire serioasă:

— Întâi și-ntâi, aș vrea să vă uitați la pernuța lăbuței drepte și să-mi spuneți ce vedeți acolo.

— Este un semn, mami! exclamă fetița, privindu-și pernuța rozalie.

Tot un semn văzură și doi dintre motănei.

— Eu nu văd nimic! rosti al patrulea pisoi, dezamăgit.

— Atunci, tu verifică pernuța de la lăbuța stângă, îi spuse mama.

— Da, apare și la mine un semn! Mă speriasem, am crezut că eu nu am, răsufală el ușurat.

LIBRIS

We know
books

